

C185 – BRU6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

20 maart 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom in Brussel en de toepassing van de taalwetgeving aldaar	1
Met redenen omklede motie	3
Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken in het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen in Sint-Jans-Molenbeek	3

Waarnemend voorzitter: mevrouw Dominique Guns, ondervoorzitter

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom in Brussel en de toepassing van de taalwetgeving aldaar

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, ik loop regelmatig in de buurt van Daarkom rond. Ik zie dat het culturenhuis stilaan vorm begint te krijgen. Ik zie in elk geval aankondigingen voor poëzie en theater. Aangezien ze echt aan het werk zijn, ben ik benieuwd wat het zal worden. Mijn standpunt is bekend. Voor het culturenhuis de deuren opent, zal ik hier niets over zeggen. Ik hoop dat ik binnen mag.

Op 31 mei 2006 hebben de Vlaamse Gemeenschap en het koninkrijk Marokko de conventie tot oprichting van een Vlaams-Marokkaans culturenhuis in Brussel ondertekend. Het project is in een vzw-vorm gegoten en wordt integraal door Vlaanderen en Marokko gedragen. Beide overheden dragen de kosten fiftyfifty.

Uit een en ander blijkt dat het project al in een gevorderd stadium is beland. Op 18 januari 2007 is de vzw opgericht en zijn de bestuursorganen geïnstalleerd. De bestuurders zijn paritair door het koninkrijk Marokko en de Vlaamse Gemeenschap aangeduid. Op 1 januari 2007 zijn de twee projectleiders aangeduid. Een van hen is mevrouw Idrissi.

Minister Bert Anciaux: De andere projectleider is de heer Corthouts.

De heer Erik Arckens: Met betrekking tot de visie en de doelstellingen die de werking van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom moeten schragen, verwijs ik naar de beleidsbrieven Brussel 2007 en 2008, naar de discussies die we hierover hebben gevoerd en naar andere documenten die een en ander uitvoerig toelichten. De door de Vlaamse Gemeenschap te dragen kosten zijn nominatief in de begroting voor 2008 vermeld.

Er bestaat evenwel geen apart Vlaams decreet dat de conventie tussen het koninkrijk Marokko en Vlaanderen bekrachtigt. Daarom heb ik mijn interpellatieverzoek ingediend. Het ontbreken van een decreet doet onmiddellijk enkele vragen over de toepassing van de bestuurstaalwetgeving binnen Daarkom rijzen. Marokko realiseert het project mee en zal bijgevolg een stevige

vinger in de pap hebben. De crux is evenwel dat de conventie niet in enige taalgarantie voorziet. De positie van het Nederlands wordt niet gevrijwaard.

Het is niet zeker dat de bestuurstaalwetgeving integraal van toepassing zal zijn op alle handelingen met en in Daarkom. Dit is zeer verontrustend. De mogelijkheid bestaat dat er op dit vlak onregelmatigheden zullen zijn. Het vermoeden is in elk geval groot. Het is immers perfect mogelijk Brusselse Marokkanen in het Frans of in het Arabisch tot participatie aan te zetten. Gezien de afwezigheid van enige taalgarantie in de conventie, is het eveneens perfect mogelijk dat het Nederlands in allerlei documenten die betrekking hebben op Daarkom niet op gelijke voet met andere talen zal worden gehanteerd.

De finaliteit van de praktische politiek van interculturaliteit en van diversiteit leert ons dat onze angst absoluut niet ongewettigd is. Bovendien bevinden we ons op een hellend vlak. In Elsene is immers al, in samenwerking met Congo, in de oprichting van een analoog culturenhuis voorzien. Hierbij kunnen dezelfde moeilijkheden ontstaan.

Mijnheer de minister, er zijn in feite twee mogelijkheden. Beide zijn even slecht. Het koninkrijk Marokko en de Vlaamse Gemeenschap kunnen er voortdurend op toezien dat alle talen in alle handelingen van, in en met Daarkom minstens op gelijke voet worden behandeld. Daar is echter geen wettelijke verplichting toe. De Vlaamse Regering kan tevens in een apart decreet met betrekking tot Daarkom voorzien. Dit decreet kan uitzonderingsmaatregelen betreffende de naleving van de taalwetgeving bevatten. Dit kan voor Vlaanderen zeker geen optie zijn. Bent u zich bewust van deze cruciale problematiek? Hoe wilt u dit aanpakken?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, ik vind de interpellatie van de heer Arckens terecht. Ik zal proberen zijn vragen duidelijk te beantwoorden. Ik hecht in elk geval veel belang aan deze problematiek, en ik begrijp de bezorgdheid over de correcte toepassing van de taalwetgeving door het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom.

Mijn diensten hebben de problematiek grondig uitgespit. Zoals de heer Arckens al heeft vermeld, is en blijft het culturenhuis aan de taalwetgeving in bestuurszaken onderworpen. Op basis van deze stelling moet de dienstverlening van de organisatie minstens en op de eerste plaats in het Nederlands verlopen. De Vaste

Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft een vaste procedure ontwikkeld om, als hier bijzondere redenen toe zijn, een beperkt gebruik van vreemde talen toe te laten.

Daarvoor moeten er, anders dan u stelt, evenwel geen bijzondere initiatieven worden genomen door het parlement. Uw laatste mogelijkheid is dus noch voor u, noch voor mij een optie. We zullen geen decreet laten goedkeuren dat afwijkt van de taalwetgeving, waarvoor we een zeer lange strijd hebben gevoerd.

Tussen haakjes wil ik wel aanstippen dat de regeling van het taalgebruik voor dergelijke instellingen buiten de bevoegdheid valt van de Vlaamse Gemeenschap. Zoals u weet, is dat een zaak van de federale wetgever. Ik verwijs naar artikel 129, paragraaf 2 van de Grondwet. Ik ben geen vragende partij om dat punt te regionaliseren. Spijtig genoeg is een communautarisering niet mogelijk. Iets anders is de controle op de naleving. Daarover hebben we het hier al vaak over gehad.

Het zou naïef zijn van mij om te verwachten dat uitsluitend het Nederlands wordt gebruikt in de dienstverlening, door de specifieke structuur van de organisatie en het heterogeen samengestelde doelpubliek. Het gaat bovendien om een gezamenlijk initiatief van Vlaanderen en Marokko. Er mag ook niet uit het oog worden verloren dat er in sommige gevallen publicaties worden aangemaakt en evenementen georganiseerd die ook bestemd zijn voor buitenlandse geïnteresseerden.

Ook de contacten tussen het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis en de Marokkaanse partner zullen niet altijd in het Nederlands kunnen verlopen. Het uitgangspunt blijft evenwel altijd dat het Nederlands de eerste taal is in de geschreven communicatie die bestemd is voor het publiek. De anderstalige teksten in brochures, folders enzovoort zullen dus steeds vertalingen zijn. Er zal bovendien zorgvuldig over gewaakt worden dat de voorwaarden die de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) stelt ten aanzien van anderstalige communicatie, gerespecteerd worden.

Omdat ik beslagen op het ijs wil komen, heb ik trouwens al op 18 december 2006, en dus vóór de oprichting van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis, een vraag om advies aan de commissie gericht, conform artikel 61, paragraaf 2 van de bestuurstaalwet. Op 8 oktober 2007 heeft de VCT-voorzitter bijkomende informatie opgevraagd. Deze gedetailleerde informatie heb ik op 25 oktober 2007 overgemaakt. Op 28 februari heeft de VCT opnieuw bijkomende informatie gevraagd. Ik zal die uiteraard onverwijld bezorgen.

De VCT buigt zich op dit ogenblik nog over het dossier. Ik ben er dan ook van overtuigd dat het VCT-advies nuttige informatie zal bevatten, die het ons mogelijk maakt om de bestuurstaalwet ten volle te respecteren en

waarbij we toch een normale werking kunnen waarborgen van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben uiteraard verheugd dat u mijn bezorgdheid deelt. Ik had dat ook verwacht. Het Nederlands moet de eerste taal zijn in het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis.

U had het ook over andere talen. Aan welke talen denkt u dan? Aan het Frans, het Engels, het Duits, het Arabisch, het Berbers?

Minister Bert Anciaux: Naast het Nederlands, aan het Arabisch, het Berbers en het Frans.

De heer Erik Arckens: Ik heb ook akte genomen van de contacten met de VCT.

Toch blijft er nog een grote vraag open. Waarom is er geen apart Vlaams decreet dat de conventie over dit initiatief van het koninkrijk Marokko en Vlaanderen bekrachtigt? Eigenlijk zou daar alles in moeten staan. Het zou ook alles moeten regelen. Vergis ik me daarin?

Minister Bert Anciaux: U hebt daar al zelf in uw vraag op geantwoord. Als we een decreet opstellen over het taalgebruik bij de werking van Daarkom, doen we afbreuk aan de huidige taalwetgeving. Ik denk dat niemand, ook u niet, daar vragende partij voor is.

De heer Erik Arckens: Mijn vraag is waarom er bij de oprichting geen apart Vlaams decreet is gemaakt, zonder uitzonderingsmaatregelen. Dat zou toch de logica zelve zijn.

Minister Bert Anciaux: Ik heb ook geen afzonderlijk decreet gemaakt voor het Vlaams-Nederlands Huis. Het Vlaams Communicatiehuis wordt een Extern Verzelfstandigd Agentschap (EVA). Daar ben ik het wel van plan. Daarkom wordt echter geen EVA, het is een vzw.

Er zijn nogal wat gemeenschappelijke initiatieven. Daarvoor worden ook niet allemaal decreten opgesteld. Het zou een schitterende verankering zijn van iets waar ik heilig in geloof. Ik denk alleen dat de geesten nog niet rijp zijn om daarvoor een decreet in te voeren. Misschien gebeurt dat nog wel. Het zou me plezier doen. *(Opmerkingen van de heer Erik Arckens)*

U verwijst nu eigenlijk naar de culturele verdragen die we afsluiten met andere landen. Dat is iets anders. Laten we duidelijk zijn: er is een cultureel verdrag. Jaren geleden is er een decreet goedgekeurd inzake het cultureel verdrag tussen de Vlaamse Gemeenschap en Marokko. In dat decreet staat dat er gemeenschappelijke

initiatieven genomen kunnen worden. Er is een cultureel verdrag tussen de Vlaamse Gemeenschap en het koninkrijk Marokko, net zoals er één is tussen de Vlaamse Gemeenschap en Zuid-Afrika. Er is er ook één met China en met bijna alle Europese landen. Gisteren heb ik vernomen dat we er geen hebben afgesloten met Zweden. Ik weet niet waarom.

Er is dus een decretale basis voor samenwerking. Wellicht verwijst u daar naar.

De heer Erik Arckens: Neen. Ik had het over een apart Vlaams decreet.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Arckens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken in het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen in Sint-Jans-Molenbeek

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, een vijftal jaren geleden verschenen er onheilspellende berichten over het reilen en zeilen in gemeenschapscentrum De Vaartkapoen. Deze thematiek is voornamelijk aan de orde gekomen in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Ik heb daar toenmalig collegevoorzitter Delathouwer over geïnterpelleerd. De heer Gatz is daar ook uitvoerig op ingegaan.

Ik zal een kort overzicht schetsen. Het personeel van het gemeenschapscentrum weigerde een parlementaire afvaardiging van de VGC een bezoek te laten brengen in het aldaar ondergebrachte naaiatelier, dat werd gefinancierd via gelden van het Sociaal Impulsfonds (SIF). De klemtoon in het centrum lag er voornamelijk op sociale in plaats van culturele werking. Er was bejaardenwerking, een sociaal restaurant, een naaiatelier en zelfs een kapsalon.

Mijnheer de minister, twee Molenbeekse verenigingen vonden dat het centrum haar essentiële taak, namelijk de cultuurspreiding, uit het oog verloor. Het ging om de u welbekende West-In en Zuid-Star. Beide verenigingen

namen er bovendien aanstoot aan dat er geld en middelen in De Vaartkapoen werden gepompt om campagne te voeren tegen wat ze omschreven als 'extreem-rechtse verenigingen'.

Verder stelden we vast dat het traditionele Vlaamse verenigingsleven in Molenbeek afkalfde. Het gemeenschapsblad van het centrum werd afgeschaft. Dat blad bood de verenigingen de gelegenheid om hun activiteiten bekend te maken, net zoals dat in alle andere gemeenschapscentra in Brussel geschiedt. Bovendien was de raad van bestuur niet regulier samengesteld. De algemene vergadering werd zelfs al een tijdje niet meer samengeroepen. Ondertussen zijn er wel wijzigingen gedaan aan de samenstelling van de raad van bestuur in de 22 Brusselse gemeenschapscentra. Klachten van Zuid-Star en West-In kregen geen antwoord van De Vaartkapoen.

Mijnheer de minister, is er ondertussen een en ander veranderd? De VGC heeft beloofd de zaak te onderzoeken en via 'contacten' met De Vaartkapoen en desbetreffende verenigingen na te gaan wat er aan de hand is. Is er momenteel nog sprake van een spanningsveld tussen het klassieke verenigingsleven in Molenbeek en het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen? Is er opnieuw een blad dat naar alle Molenbeekse Nederlandstaligen wordt verstuurd? In alle andere gemeenschapscentra gebeurt dat. Zo niet, wat is dan de reden? Werkt de structuur van de vzw De Vaartkapoen momenteel op een reguliere – onder meer niet-politieke – manier? Het gemeenschapscentrum ligt in hartje Molenbeek. Gelet op die geografische context valt er iets te zeggen voor de 'sociale werking' van De Vaartkapoen, maar die mag de kerntaken van De Vaartkapoen niet overvleugelen. Wat is de toestand nu op dit vlak?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, zoals de heer Arckens zelf weet, ressorteert de werking van de gemeenschapscentra onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Toch zal ik een antwoord geven op de punctuele vragen. Mijnheer Arckens, u zult wel begrijpen dat ik me in sterke mate baseer op de informatie die de VGC me heeft bezorgd.

In 2006 liet het VGC-collegelid dat bevoegd is voor Cultuur, de heer Smet, een audit en een publieksonderzoek uitvoeren naar het beheer en de werking van de gemeenschapscentra. In de resultaten van die audit werd de werking van het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen omschreven als geïntegreerd en relevant voor de omgeving waarin het centrum ligt, namelijk laag-Molenbeek. De Vaartkapoen slaagt erin een evenwicht te vinden tussen sociale en culturele opdrachten, en tussen een buurtgerichte werking en een specifiek aanbod NT2, waarbij vooral de – hoofdzakelijk anders-

talige – kinderen uit het Nederlandstalig onderwijs en hun ouders een nieuw doelpubliek zijn.

Uit een doorlichting van het verenigingsleven en uit het publieksonderzoek valt af te leiden dat de wat traditionelere verenigingen zich voornamelijk situeren in hoog-Molenbeek, en daar onderdak vinden in andere gemeenschapsinfrastructuur. Laag-Molenbeek heeft een hoofdzakelijk allochtone bevolking. Ik verwijs in dit verband naar de vrouwenwerking van Caledoscoop en naar allerlei cursussen en podiumactiviteiten die een nieuw Nederlandstalig publiek trachten aan te trekken. Dit publiek zou op de activiteiten an sich moeten afkomen en moet geen onmiddellijke band met de omgeving van het centrum hebben.

Wat de tweede vraag betreft, verwijs ik naar de hervorming van de gemeenschapscentra. Dit is een beleidskeuze van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Het is de bedoeling vraaggestuurd in plaats van aanbodgestuurd te werken. De gemeenschapscentra, met inbegrip van De Vaartkapoen, hebben de opdracht een omgevingsanalyse uit te voeren en de gebruikers, waaronder de verenigingen, aan te spreken om een lokaal programma uit te werken. De VGC heeft vastgesteld dat het klassiek verenigingsleven minder met het gemeenschapscentrum dan met zichzelf en met de duurzaamheid van het vrijwillig engagement worstelt. Dit is in Vlaanderen niet anders. In Brussel, waar de Nederlandstaligen enigszins versnipperd zijn en helaas de meerderheid van de bevolking niet vormen, weegt dit allicht zwaarder door. De geplande hervorming geeft de verenigingen de kans de werking van het gemeenschapscentrum mee vorm te geven.

Wat de derde vraag betreft, kan ik melden dat het blad oVerKant sinds oktober 2006 weer wordt uitgegeven. Het blad verschijnt om de zes weken en wordt onder alle Nederlandstaligen verspreid. De voorbije edities kunnen op de website worden geraadpleegd.

De vierde vraag betreft de beheersorganen. De samenstelling van de raad van bestuur en van de algemene vergadering van vzw De Vaartkapoen is op formule c van het Cultuurpact geënt. Dit geldt overigens voor alle gemeenschapscentra.

In de loop van de komende jaren zal de VGC deze vzw's van beheers- tot programma-vzw's omvormen. Concreet betekent dit dat de vzw's niet langer voor het gebouwen- en het financieel beheer zullen instaan en niet langer de werkgever van het eigen personeel zullen zijn. Door hen van deze taken te ontlasten, stelt de VGC de vzw's in staat zich volledig op hun kerntaak, met name het uitwerken van een lokaal programma, te focussen.

De kerntaken van de gemeenschapcentra worden uitgebreid en zullen in de toekomst ook de integrale leefkwa-

liteit omvatten. De basisfuncties – informatie, onthaal, ontmoeting, gemeenschapsvorming en cultuurspreiding – worden expliciet met een netwerkfunctie tussen de domeinen cultuur, onderwijs en welzijn aangevuld. In die zin is De Vaartkapoen eigenlijk een voorloper.

De uitbouw van De Welvaartkapoen heeft heel wat fysieke ruimte van het centrum in beslag genomen. Door het geïntegreerde cultuurbeleidsplan is De Vaartkapoen onder meer een partner van de gloednieuwe gemeentelijke bibliotheek en van het gemeentelijk Huis van de Culturen en de Sociale Samenhang. Dit biedt nieuwe mogelijkheden voor het cultureel aanbod voor Nederlandstaligen.

In de loop van 2009 zal het lokaal dienstencentrum De Welvaartkapoen zijn terrein allicht naar hoog-Molenbeek verleggen. Dit ligt in het verlengde van de uitbouw van het woonzorgproject in de Begijnenstraat. *(Opmerkingen van de heer Erik Arckens)*

Op dit ogenblik is De Welvaartkapoen een lokaal dienstencentrum. De werking zal naar hoog-Molenbeek verschuiven. De derde partner is het lokaal dienstencentrum Randstad. De werking van De Welvaartkapoen zal veeleer verschuiven naar het nieuw project in de Begijnenstraat, waar we mee zorgzones hebben opgericht. Het lokaal dienstencentrum Randstad zal activiteiten in laag-Molenbeek ontwikkelen.

Na de herlokalisering van het dienstencentrum zal in het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen letterlijk ruimte vrijkomen. Die ruimte zal in functie van de kerntaken van het gemeenschapscentrum worden verbouwd. Het investeringsplan van de VGC voorziet hiervoor in een half miljoen euro.

Tot slot wil ik nog opmerken dat De Vaartkapoen in het kader van het Kunstendecreet als muziekclub is erkend. De Vaartkapoen ontvangt in dit verband jaarlijks een subsidie van 150.000 euro.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik dank de minister voor zijn antwoord.

Wat het antwoord op mijn derde vraag betreft, ben ik blij dat het blad bestaat. Ik wist dit eigenlijk al. Ik hoor de minister gewoon graag zelf zeggen dat elke Nederlandstalige in Molenbeek nu oVerKant ontvangt.

Ik neem akte van het antwoord op mijn tweede vraag. De minister is van mening dat het klassieke verenigingsleven, in het bijzonder West-In en Zuid-Star, met een spanningsveld kampt. Als ik het goed heb begrepen, situeert dit spanningsveld zich blijkbaar vooral in het hart van de verenigingen zelf.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Arckens, u hebt het nu specifiek over twee organisaties. Ik stel vast dat er een algemeen probleem in heel Vlaanderen is. Het verenigingsleven is een van de rijkste onderdelen van onze samenleving. Ik wil het verenigingsleven ondersteunen.

Er is echter een transformatie aan de gang. We moeten gemeenschappelijk zoeken hoe we de verenigingen verder kunnen ondersteunen en de nodige ruimte kunnen bieden. Dit geldt evenzeer in Brussel, waar de specifieke situatie tot een spanning binnen het klassieke verenigingsleven leidt. Ik wil inspanningen leveren om die spanning weg te werken.

De heer Erik Arckens: Wat het antwoord op mijn eerste vraag betreft, valt het me op dat de minister een geografisch onderscheid maakt tussen hoog-Molenbeek en laag-Molenbeek. Hij heeft dit later enigszins genuanceerd. Dit onderscheid bestaat in de realiteit. De minister is van mening dat het klassieke Vlaamse verenigingsleven zich vooral in hoog-Molenbeek en niet in oud-Molenbeek situeert. Gezien de bevolkingssamenstelling en dergelijke zou het tegendeel een beetje eigenaardig zijn.

Ik vind persoonlijk dat dit het klassieke verenigingsleven niet mag belemmeren om activiteiten te ontplooien in oud-Molenbeek. Indien we die logica zouden volgen, zou het gemeenschapscentrum De Kriekelaar in Schaarbeek op dit ogenblik enkel nog activiteiten in Helmet mogen organiseren. Op die plaats is er nog een bloeiend verenigingsleven. In de buurt van de Gallaitstraat is dit niet het geval. Dat is een logica die ik niet wil volgen.

De minister krijgt zijn antwoord eigenlijk van de VGC. Minister Smet heeft de gemeenschapscentra doorgelicht. Ik ga ervan uit dat de minister de resultaten van deze analyse onderschrijft. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Minister Bert Anciaux: Deze vraag om uitleg gaat eigenlijk over De Vaartkapoen. Ik wil gerust uitleg geven over de doorlichting van de gemeenschapscentra, maar eigenlijk is dat een heel ander punt.

Ik heb de door de heer Arckens aangehaalde nefaste conclusie zeker niet getrokken. Ik vind zeker niet dat het Vlaamse verenigingsleven de infrastructuur in laag-Molenbeek niet zou mogen gebruiken.

De heer Erik Arckens: Tot slot vraag ik me af of activiteiten als de bejaardenwerking, het sociaal restaurant, het naaiatelier en het kapsalon, zaken die in 2001 een onderdeel van de werkzaamheden van De Vaartkapoen vormden, nog steeds plaatsvinden.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Arckens, ik denk dat u twee zaken vermengt. Het gaat hier om activiteiten die door het dienstencentrum worden ontplooid. De

Vaartkapoen is in elk geval nog steeds een zeer dynamisch centrum. Er zullen tussen 2001 en nu allicht een paar evoluties zijn geweest. Ik denk alleszins dat er nog veel activiteiten plaatsvinden. Een gedeelte van deze activiteiten vindt in De Welvaartkapoen plaats. Op dit vlak zal zich volgend jaar een verschuiving voordoen.

De heer Erik Arckens: In dat geval ben ik zeer blij. Vergeleken met pakweg zeven jaar geleden is er blijkbaar enige vooruitgang geboekt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
